

[Arbejdsministeren]

selvfølgelig sammen med, at udsigten til, at virksomheden erstatter den arbejdskraft, er ringere, end hvis det er en fuldtidsarbejder, der forlader jobbet. Det viser alle erfaringer. Det er et af de problemer, man bliver nødt til at tackle, når man taler om generelle arbejdstidsnedsættelsers beskæftigelseseffekt. Vi har en del erfaringer om det, og som man kan se i dagspressen, regner vi stadig væk på forskellige muligheder.

Til fru Grethe Fenger Møller vil jeg sige, at den dér med, at man ikke må forhandle uden for folketingsalen, før et lovforslag er fremsat, den går ikke. Det konservative folkeparti har altid elsket at deltage i seriøse og fornuftige forhandlinger. Nu kommer hr. Ninn-Hansen ind i salen. Hr. Ninn-Hansen vil kunne fortælle fru Grethe Fenger Møller om den ene historiske situation efter den anden, hvor det konservative folkeparti, hvor det har haft mulighed for det, har øvet indflydelse på tingene og på forslag, inden forslagene blev lagt ned i folketinget. Hr. Arne Melchior nævnte forsvarsforhandlingerne; jeg kunne nævne mange andre eksempler herpå. Fru Grethe Fenger Møllers betragtninger om det parlamentariske arbejde bekræfter derfor det gamle ord: hellere en dobbeltmoral end ingen moral.

Jeg er helt enig med fru Lilli Gyldenkilde, når fru Lilli Gyldenkilde siger, at der er et problem selv med vores meget lave arbejdsgiverafgifter, når de alene er knyttet til beskæftigelsen og ikke til produktionen. Jeg vil sige, at jeg har netop deltaget i et møde med lande, hvor man har betydelig større arbejdsgiverafgifter, altså beskæftigelsesomkostninger, som ikke er lønomkostninger. De går i mange lande op til 40, 50 og 60 pct., hvor vi i Danmark ligger nede på 10 pct. Dér har man en diskussion om, hvorvidt man kan finde et, om jeg så må sige, beskæftigelsesneutralt grundlag at fastsætte disse afgifter på. Jeg vil love folketingets arbejdsmarkedsudvalg, at vi gerne vil deltage i en drøftelse om, om noget sådant er muligt.

Jeg er nødt til at sige til fru Lilli Gyldenkilde, at når vi taler om ½ mia kr. i merudgifter ved at afskaffe 80 pct.s grænsen, så har vi taget hensyn til eventuelle justeringer af den art, som jeg beskrev før. Selvfølgelig gør det da efterlønsordningen bedre, og ud fra et socialt synspunkt synes jeg, at fru Lilli Gyldenkilde har ret, men spørgsmålet er, om vi

har den halve milliard kroner. Det er her, regeringen har anmeldt et spørgsmålstejn.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg må bede arbejdsministeren om at genlæse fremskridtspartiets betækningsbidrag og ordførerindlæg vedrørende efterlønsordningen endnu en gang. Så vil han opdage, at hans karakteristik, at det skulle være så bloddryppende, absolut ikke er rigtig. Det er et velafbalanceret indlæg, hvor der er fremhævet visse plusser, nemlig hensynet til efterlønsmodtagerne, og visse minusser. Minusserne er jo den regering, som arbejdsministeren er medlem af. Derfor har han sikkert hæftet sig særligt ved det, vi har sagt om, hvordan hans regering har kørt landet så langt ud, så vi ikke havde råd til denne efterlønsordning.

Det er meget rigtigt, som hr. Poul H. Møller siger, at det er lykkeligt, hvis der er 35.000 ældre, som nu har en god alderdom, og der samtidig er kommet 35.000, som har fået de arbejdspladser, der er blevet ledige. Hr. Poul H. Møller glemmer bare i sit regnestykke at tage hensyn til, at når man hvert år skal opkræve 5 mia kr. ekstra fra samfundets side for at finansiere de efterlønsmodtagere, så bevirker det, at omkostningerne ved produktionen stiger så meget, at der bliver mange, mange tusinde, måske op mod 100.000, som så i stedet for bliver arbejdsløse. De kunne ellers have virket, fordi den produktion, de deltager i, kunne have været rentabel, såfremt man ikke havde haft dette ekstra bidrag til efterlønsordningen. Det er det regnestykke – som hr. Poul H. Møller desværre lukkede øjnene for – som bevirker, at efterlønsordningen netto er en faktor, der forøger arbejdsløsheden her i samfundet.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Glistrup har nu to gange bebrejdet hr. Poul H. Møller hans regnestykker. Jeg mener, at det er hr. Glistrup, der regner forkert. For det første er 5 mia kr. et bruttotal. For det andet er det givet, at en del af de arbejdspladser, som ikke er blevet genbesat, har befriet industrien og produktionslivet for en række omkostninger, hvilket meget sandsynligt har medført, at de er blevet mere